

РЕШЕНИЕ

№ 15703

гр. София, 29.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 16.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4309** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. ДОПК. Образувано е по жалба на „Техникал Сървисис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], адрес: [населено място], [улица], срещу РА № Р-22221721007345-091-001/18.11.2022г., издаден от В. Г. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. – орган възложил ревизията, и В. Г. К., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. Т., ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 218/15.02.2023г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва като незаконосъобразен издадения ревизионния акт, с който са установени допълнителни задължения в общ размер на 154328,29лв. – главница и лихви.

Установени са допълнителни задължения за Данък върху добавената стойност/ДДС/ за данъчен период м. 02.2022г., в размер на 128 436.82лв., в резултат от непризнато право на приспадане на данъчен кредит по издадени от „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], фактури, както следва:

- фактура № 10000000036/01.02.2022г. за услуги по обекти с ДДС-110191,29лв.;
- фактура № 10000000037/28.02.2022г. за услуги по обекти с ДДС-18245,53лв.;

Обжалва и определените с акта задължения за лихви върху декларирани, но неплатени задължения от дружеството за данъчни периоди, както и за ползване на данъчен кредит по сторнирани фактури, както следва:

- лихва в размер на 2903.97лв. за неправомерно ползван данъчен кредит -42841,99лв., за периода от 15.07.2021г. до 15.03.2022г. по фактура 01100000007/30.06.2021г. на „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД, за която е издадено кредитно известие през м. 02.2022г.;

- лихва в размер на 59,93лв. върху деклариран, но платен със забава ДДС в размер на 1699,07лв. за м. 07.2021г.;

- лихва в размер на 264,24лв. върху деклариран, но неплатен ДДС в размер на 4037,21лв. за м. 08.2021г., както и в размер на 404,48лв. за неправомерно ползван данъчен кредит – 8000 лв. за периода от 15.09.2021г. до 15.03.2022г. по фактура 01100000011/30.08.2021г. на „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД, за която е издадено кредитно известие през м. 02.2022г.;

- лихва в размер на 2903.97лв. върху деклариран, но неплатен ДДС в размер на 526,63лв. за м. 09.2021г., както и в размер на 311,78лв. за неправомерно ползван данъчен кредит – 7383,66лв. за периода от 15.10.2021г. до 15.03.2022г. по фактура 01100000013/30.09.2021г. на „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД, за която е издадено кредитно известие през м. 02.2022г.;

- лихва в размер на 123,45лв. върху деклариран, но неплатен ДДС в размер на 1207,61лв. за м. 10.2021г., както и в размер на 362,07лв. за неправомерно ползван данъчен кредит – 10861,37лв. за периода от 16.11.2021г. до 15.03.2022г. по фактура 01100000015/29.10.2021г. на „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД, за която е издадено кредитно известие през м. 02.2022г.;

- лихва в размер на 123,45лв. върху деклариран, но неплатен ДДС в размер на 1207,61лв. за м. 10.2021г., както и в размер на 362,07лв. за неправомерно ползван данъчен кредит – 10861,37лв. за периода от 16.11.2021г. до 15.03.2022г. по фактура 01100000015/29.10.2021г. - на „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД, за която е издадено кредитно известие през м. 02.2022г.;

- лихва в размер на 218,91лв. върху деклариран, но неплатен ДДС в размер на 2324,50лв. за м. 11.2021г., както и в размер на 528,87лв. за неправомерно ползван данъчен кредит -20920,54 за периода от 15.12.2021г. до 15.03.2022г. по фактура 01100000018/30.11.2021г. на „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД, за която е издадено кредитно известие през м. 02.2022г.;

- лихва в размер на 191,89лв. върху деклариран, но неплатен ДДС в размер на 2242,64лв. за м. 12.2021г., както и в размер на 325,21лв. за неправомерно ползван данъчен кредит -20183,72лв. за периода от 17.01.2021г. до 15.03.2022г. по фактура 01100000020/30.12.2021г. на „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД, за която е издадено кредитно известие през м. 02.2022г.;

- лихва в размер на 140,23лв. върху деклариран, но неплатен ДДС в размер на 20183,72лв. за м. 01.2022г.;

- лихва в размер на 9024,49лв. върху деклариран, но неплатен ДДС в размер на 2027,28лв. и върху сумата на установения ДДС за внасяне в размер на 128436,82лв. за м. 02.2022г.

Излага конкретни съображения за необоснованост на ревизионния акт и неправилно прилагане на материалния закон. Твърди, че на неправилно е отказано право на възстановяване на данъчен кредит по фактурите на предходния доставчик. Изводите за неосъществени доставки са оценени като необосновани и произволни. Сочи се, че доставките са осъществени и са изготвени и представени всички необходими документи. Иска се цялостна отмяна на акта. Претендира разноски.

В съдебно заседание представителят на жалбоподателя поддържа жалбата и иска отмяна на РА.

Ответникът-директорът на дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП оспорва жалбата и иска актът да се потвърди като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

СГП не е встъпила в процеса.

Съдът обсъди възраженията на страните и на събраните по делото доказателства и намери за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221721007345-020-001/21.12.2021 г., връчена по електронен път на 22.12.2021 г., е възложено извършването на ревизия за определяне на задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчни периоди от 08.06.2021 г. до 30.11.2022 г. Срокът за завършване на ревизията е удължаван със заповеди Р-22221721007345-020-002/04.04.2022 г., Р-22221721007345-020-003/24.08.2022 г. Тя е спряна в периода 12.05.2022г.-22.08.2022г. с издаване на съответни заповеди за спиране Р-22221721007345-023-001/12.05.2022г. и възобновяване Р-22221721007345-143-001/22.08.2022г.

Издаден е ревизионен доклад Р-22221721007345-092-001/30.09.2022 г. връчен по електронен път на 17.10.2022г., с който се предлага непризнаване на данъчен кредит за данъчен период м. 02.2021г. по две фактури издадени на дружеството от „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД и начисляване на лихви за забава върху тази сума, както и върху ползван данъчен кредит по сторнирани през 02.2022г. фактури и по деклариран, но невнесен ДДС.

Основанията за това, описани в РД са следните: Извършени са насрещни проверки на „Д. Т.“ 20 ЕООД. Управителят на дружеството или негов представител не е открит на адреса. Искането за представяне на документи е връчено по реда на член 32 от ДОПК,

чрез поставяне на информационното табло в офис „С.“ на ТД на НАП-С., публикуване в Интернет и изпращане на адреса за кореспонденция с обратна разписка. Съобщението е свалено с протокола на 15 февруари 2022 година, приложено е към преписката и искането се счита за редовно връчено. Второ искане за представяне на документи е връчено по реда на член 32 от ДОПК, чрез поставяне на информационното табло в офис „С.“ на ТД на НАП-С., публикуване в Интернет и изпращане на адреса за кореспонденция с обратна разписка. Съобщението е свалено с протокола на 03.10. 2022 година, приложено е към преписката и искането се счита за редовно връчено.

Установено е, че дружеството е отразило дневника си за продажби и в справки декларации по ЗДДС фактурите по които „Техникал сървисис“ ЕООД е ползвало данъчен кредит. По данни от НАП се установило, че в дружеството е имало 28 лица, назначени на трудов договор за които не са подадени дължимите декларации образец 1 и декларация образец 6. Проверка в И. контрол за дружеството установила, че има отчетени приходи в размер на 1 022 877 лв. Допълнително, с писмо от 06.07.2022 година в ТД на НАП-офис Г. били представени от това дружество документи, които включвали: фактури, документи за извършени плащания и кредитни известия, както и договор за подизпълнение на абонаментни ни услуги по техническа поддръжка от 01 юни 2021 година между „Техникал сървисис“ ЕООД и „Д. Т.“ 20 ЕООД, с подробно изброени обекти в приложение 1 и приложение 2, договор за строителство № 1 от 10 юни 2021 година между същите дружества, договор за строителство № 2 от 15 октомври 2021 година, договор за строителство № 3 от 1 ноември 2021 година.

Установено е и описано в РД, че в ревизирия период в „Димитров Трейд 20“ ЕООД работили 38 работника на трудов договор и 11 – на граждански. В същият период „Димитров Трейд 20“ ЕООД получило от „Техникал сървисис“ ЕООД възнаграждение за извършени услуги, в размер на 81 333,70 лв. Прави се извод, че персоналът не е достатъчен за обслужване на всички търговски обекти по договорите с проверяването лице.

Установено е от ревизията и описано в РД, че плащанията по договорите от страна на дружеството жалбоподател към „Д. Т.“ 20 ЕООД са направени към друго дружество - „Еуро Омега Ресурс“ ЕООД, в качеството му на финансов посредник. Плащанията са извършвани по сметка [банкова сметка] на „Еуро Омега Ресурс“ ЕООД. Констатирано е, че не е представен договор с това дружество за качеството му на финансов посредник и че управителят на това дружество С. В. С. е вписан в Търговския регистър и с друга фирма „К. БГ“, със същия адрес на кореспонденция, както и че има сключени повече от 15 броя трудови договори след 2003 година на длъжност общ работник и други нискоквалифицирани длъжности в областта на строителството, последният от които е прекратен на 03 ноември 2021 година.

Констатирано е и е вписано в РД, че за ревизирия период дружеството-жалбоподател отчитало приходи от извършени ежемесечни услуги - поддръжка на офиси, строително-монтажни работи и почистване към „А. Г.“ Д., като на ревизията не бил представен договор. От своя страна „Димитров Трейд 20“ ЕООД отчитало извършени срещу възнаграждение, като подизпълнител, абонаментните

услуги по техническа поддръжка, почистване и строително-монтажни работи на подробно изброените в приложението към договора между „Димитров Трейд 20“ ЕООД и „Техникал сървисис“ ЕООД обекти, за което издавало фактури на „Техникал сървисис“ ЕООД, с основание - авансови плащания. „Техникал сървисис“ ЕООД за извършените услуги извършвало авансовите плащания с основание - частично плащане по фактура в полза на „Димитров Трейд 20“ ЕООД, по сметка на „Еуро Омега Ресурс“ ЕООД, в качеството на финансов посредник в полза на „Димитров Трейд 20“ ЕООД, като са констатирани такива плащания в размер над 378400 лв.

Установено е и е отразено в РД, че срещу „Димитров Трейд 21“ ЕООД е образувано изпълнително дело, считано 12 август 2021 година и сметките му са запорирани, поради което преводите по договора се плащали по сметка на друго дружество. От това се прави извод, че в дружеството жалбоподател са били наясно, че „Д. Т. 20“ е неизряден данъкоплатец. Констатирано е също така несъответствие на датите на плащания с датите на издаване на фактурите. Установено е че част от фактурите, издадени от Д. Т. 20“ ЕООД, впоследствие през месец февруари 2022 година са сторнирани, от което е прието че по тези фактури дружеството-жалбоподател само е констатирало, че няма извършени доставки и е оправило финансовия си резултат, вследствие на което върху сумата на данъчния кредит по тези фактури е начислен лихва за периода, в който е ползван.

Това са следните фактури: № № 0110000007/30.06.2021г., 0110000011/30.08.2021г., 0110000013/30.09.2021г., 0110000015/29.10.2021г., 0110000015/29.10.2021г., 0110000018/30.11.2021г., 0110000020/30.12.2021г.

За данъчен период февруари 2022 година е констатирано, че дружеството е подало справка-декларация на 14 март 2022 година и е декларирало ДДС за внасяне в размер на 2027,28 лв. Прието, е че по две от фактурите издадени от „Димитров Трейд 20“ ЕООД, включени в справката-декларация, не са налице основание за ползване на данъчен кредит, тъй като не са реализирани реални услуги, поради която е променен данъчният резултат на дружеството, като е увеличен със сумата на ползвания данъчен кредит - със 128436,82лв.

РД е връчен на електронно на 06.12.2022г. Срещу него не е подадено възражение.

Ревизията приключва с РА Р-22221721007345-091-001/18.11.2022г., издаден от В. Г. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. – орган, възложил ревизията и В. Г. К. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. Т., ръководител на ревизията, връчен на 24.02.2023г.

С него се възприемат фактическите и правни установявания и изводи от РД и се установяват гореописаните вземания на обща стойност 154382,29лв.

Посоченият РА е обжалван пред Директора на дирекция ОДОП, ТД на НАП С. с жалба 53-06-10614/20.12.2022г. и е потвърден изцяло с решение № 218/15.02.2023г. В решението се възприемат и повтаря изцяло доводите, изложени в РД и РА.

По делото е изготвена и ССЕ, от която се установява следното:

На база на документите по делото и след проверка по счетоводните документи на дружеството е установено, че процесните две фактури, по които не е признат данъчен кредит са включени в счетоводния регистър на дружеството, главна книга на сметка 401 „Доставчици“. Плащанията по процесните фактури са направени по сметка с получател „Еуро Омега Ресурс“ ЕООД, в качеството на финансов посредник, в полза на „Димитров Трейд 20“ ЕООД. Основанията за плащането са цитираните в ревизионните актове - договор за подизпълнение на абонаментни услуги по техническа поддръжка от 1 юни 2021 година, договори за строителство съответно № 1, 2 и 3 от 1 юни 2021 година, от 15 октомври 2021 година и от 1 ноември 2021 година. Извършените услуги за в размер на 550956,45 лв.

На база данните в счетоводството на дружеството, експертизата е установила, че тези услуги са участвали в осъществяването на последващи облагаеми доставки от страна на „Техникал сървисис“ ЕООД, за извършване на услуги по почистване и поддръжка на офиси и търговски обекти, тоест използвани са в независимата икономическа дейност на жалбоподателя към „А. Г.“ Д. - за извършени услуги по обекти на стойност 580108,49 лв. без ДДС, С. С. Р. МОЛ ЕАД - за извършени услуги на стойност 29640,21 лв., „Алмагест“ АД - за авансово плащане на стойност 10000 лв., „Магнум България Гама“ ЕООД - за извършени услуги по обекти и ремонтна услуга на стойност 6992,41лв. Установено е и извършено разплащане от страна на „А. Г.“Д..

Експертизата установява също, че описаните в Приложение номер 1 към делото документи - договори, приложения към договори, приемопредавателни протоколи за услуги и приемопредавателни протоколи - протокол 19, съдържат данни за получени услуги, които съответстват на тези по процесните фактури. Установява, че основният доставчик на дружеството е „Димитров Трейд 20“ ЕООД. Не е констатирана разлика в начина, по който са документирани доставките към другите доставчици на дружеството от тези към Д. Т. 20 ЕООД.

На база счетоводните записвания и документи е експертизата установява, че приходите от икономическата дейност на дружеството е свързано с техническа поддръжка и почистване на офиси и на големи търговски вериги, като основните клиенти са „А. Г.“ Д., С. С. Р. МОЛ ЕАД, „Алмагест“ АД и „Магнум България Гама“ ЕООД.

Съдът кредитира заключението на експертизата, която е изготвена от компетентно и непредубедено вещо лице и е обоснована. Съдът кредитира и писмените доказателства по делото, които са непротиворечиви и взаимно допълващи се. Фактите, които се извеждат от тях са описани правилно в РД. Единствено ново обстоятелство е установения с експертизата факт, че сумите за последващите доставки от дружеството-жалбоподател към „А. Г.“ Д., са били платени, доколкото по време на ревизията не са били представени документи за това обстоятелство.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал.1 от ДОПК от лице с право и интерес от оспорване – адресат на РА, който подлежи на съдебен контрол и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата по аргумент от чл. 156, ал.2 от ДОПК. С оглед на това съдът намира жалбата за процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 160, ал.2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка, дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Съдът следи служебно за валидността на акта.

Разпоредбата на чл. 112, ал. 2 ДОПК указва кой може да издава ЗВР, и това са, съответно, по т. 1- орган по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция и по т. 2- изпълнителният директор на НАП или определен от него заместник изпълнителен директор - за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. В тази разпоредба изрично е регламентирано, че когато ревизията се възлага със заповед на изпълнителния директор на НАП или определен от него заместник директор, то тогава не се прилага чл. 8 ДОПК. Със заповедта се определят данните за ревизираното лице, ревизиращите органи по приходите и ръководителят на ревизията, срок, период, видове задължения и др.

В настоящото производство за провеждане на ревизия Заповедта за възлагане на ревизия е издадена от лице на длъжност началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП – В. Т..

Възложителят е включена в заповед № З-ЦУ-3287/08.11.2021г. на зам.изпълнителен директор на НАП, издадена на основание чл. 12, ал. 6 ДОПК, относно органи по приходите, за които не се прилагат разпоредбите на чл. 7, ал.1 и чл. 8 ДОПК. В заповедта поименно са изброени съответните служители от ТД на НАП в [населено място], [населено място], [населено място] и [населено място], между които са и възложителя на ревизията и издателите на РА.

Със заповед № РД-01-787/08.11.2021г. на и.д. директор на ТД на НАП, на основание чл. 11, ал. 3 ЗНАП във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК възложителят на ревизията е определен за орган по приходите, който да изпълняват функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК т.е да възлага ревизии.

Със заповед № ЗЦУ – 3580/21.12.2021г. на зам. изпълнителен директор на НАП, на основание чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, изрично е посочено, служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед № № З-ЦУ-3287/08.11.2022г. да осъществяват производствата по данъчноосигурителен контрол по отношение на лица, посочени в приложение към заповедта, за които компетентната териториална дирекция, съгл. чл.8 от ДОПК е ТД на НАП-С., а контролните производства да бъдат възложени от началниците на сектори, посочени в Заповед № РД – 01 –787/08.11.2022г. Към заповедта е приложен

списък на подлежащи на ревизия лица, с посочена компетентност на ТД на НАП С., сред които е и дружеството-жалбоподател, спрямо което е разпоредено ревизията да се извърши от служители на ТД на НАП- В. Т.. Не са изложени мотиви, откъде произтича необходимостта от промяна на компетентността на органите, нито са представени доказателства за такива.

По делото е представена в съдебно заседание и заповед ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021г., която установява компетентността на Г. Д. – зам. Изпълнителен директор на НАП да издаде заповед З-ЦУ-3287/08.11.2021г.

В разпоредбата на чл. 10, ал.9 ЗНАП изрично се регламентира възлагането от ИД на НАП или оправомощен от него заместник, който да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. На практика служители от друга териториална дирекция осъществяват функции по отношение на ревизираните лица вместо компетентната териториална дирекция. Тези служители не се командирова от директора на съответната ТД на НАП, тъй като не е налице преминаването им в другата дирекция, както е по ал. 8, а е предвидено в чл. 10, ал. 9 ДОПК да осъществяват функциите в другата териториална дирекция за части от работното време и без промяна мястото си на работа.

Изискването за приложимост на разпоредбата изрично е посочено „при необходимост“, което означава излагането на мотиви, обосноваващи защо се налага ревизията да се възложи и извърши от органи по приходите, които съгласно посочените по-горе заповеди на заместник ИД на НАП и директор на ТД на НАП С. не са от компетентната териториална дирекция съгласно чл.8, ал.1 от ДОПК. Това означава, че следва да се изложат мотиви защо се прилага изключението и на определени органи по приходите се предоставя компетентност да възлагат и извършват ревизии на територията на цялата страна. Представените заповеди и списък към заповед за определени данъчнозадължени лица, на които следва да се възложат ревизии, също не съдържат обстоятелства, обосноваващи необходимост за прилагане на изключението, а не на правилото, определящо териториалната компетентност по ДОПК в чл.7, ал.1 и чл.8 ДОПК. Документи, съдържащи информация за мотивите да се вземе решение за действие извън обсега на териториалната компетентност на съответната териториална дирекция по отношение на конкретното ревизирано лице и другите, изброени в приложения към заповедта списък, не са представени и в хода на съдебното дирене.

От което следва, че по делото не се установяват данни за наличие на предпоставки за приложение на чл.12, ал.6 от ДОПК, вр. чл. 10, ал. 9 от ЗНАП. Не е установена законовата компетентност на лицата, възложили и провели ревизията.

От това следва изводът, че процесният РА е постановен при липса на компетентност на органа, възложил ревизията, респ. действията извършени в рамките на ревизионното производство са осъществени при липса на процесуална предпоставка

от категорията на абсолютните, поради което РА е нищожен и като такъв подлежи на отмяна. При тази преценка, съобразно текста на чл.160 ал.5 ДОПК, съдът следва да приложи нормата на чл.173 ал.2 от АПК, респ. да изпрати преписката на съответния компетентен орган с указания по прилагането на закона.

Тъй като настоящето решение установява нищожност на акта на основание липса на компетентност за възлагане на ревизия (оттам като следствие е издаден РА при абсолютна липса на предпоставки за издаването му, като извършените в ревизионното производство действия са извършени ненадлежно и се считат неизвършени) съдът счита, че преписката следва да се изпрати на изпълнителния директор на НАП, който може да възложи пряко извършването на ревизия, да превъзложи това на определен от него заместник, както и да я изпрати по компетентност давайки съответните указания – следствие от настоящето решение и от неговата лична компетентна преценка.

Изложеното води до извода, че не следва да се обсъжда по същество наличие ли са предпоставките на материалния закон за начисляване на допълнителните публични вземания в размер на 154328,29лв. – ДДС и лихви по нищожния РА.

При този изход на делото ответника следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя разносните по делото за адвокат, експертиза и държавна такса, съгласно направеното искане и наличните по делото доказателства за направените разноски, в общ размер на 5570лв.

Водим от горното, Административен съд София-град, Трето отделение, 78-ми състав

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт № Р-22221721007345-091-001/18.11.2022г., издаден от В. Г. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-В. Т. – орган, възложил ревизията и В. Г. К. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП-В. Т., ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 218/15.02.2023г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП, с който са установени публични задължения на „Техникал Сървисис“ ЕООД в размер на 154328,29лв.

На основание чл. 160, ал. 5 от ДОПК, вр. чл. 173, ал. 2 от АПК, **ИЗПРАЩА** преписката на ТД на НАП-С. за произнасяне съобразно мотивната част на настоящото решение.

ОСЪЖДА НАП да заплати на „Техникал Сървисис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], адрес: [населено място], [улица], сумата 5570,00лв. – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:

